Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 92. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ТРАВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 16, 1985 No. 92. VOL. XCII.

Владика Лостен промовляв на зібранні католицьких виховників



Томас МекКірнен (справа) президент Крайової асоціяції католицького виховання, дякує Владиці Василеві Лостенові за його промову.

Стемфорд, Конн. — На запрошення Крайової асоціяції католицького виховання, Єпископ Василь Лостен був головним промовцем на бенкеті, що відбувся у Ст. Луїсі, в часі конвенції асоціяції.

На конвенції було 14,000 присутніх, а бенкет на якому промовляв Єпископ В. Лостен, відбувся 10-го квітня ц.р.

У своєму глибоко опрацьованому слові, Владика Лостен показав добре знання проблем, перед якими стоїть католицьке шкільництво на терені ЗСА і тим здобув собі щире захоплення слухачів.

Представляючи себе, як Єпископа УКЦеркви, В. Лостен виявив, що хоча система шкільництва Української Католицької Церкви, не є багата, але помимо того вона віддзеркалює всі ті труднощі, які стоять на дорозі адміністрації католицьких шкіл.

Владика В. Лостен сказав, що сьогодні багато завдань у Католицькій Церкві лежить на плечах старших віком людей, а немає молодих. Тому треба доконче дати дітям якнайкраще релігійне виховання. Більшість американських католиків — це люди міста, які мають щораз меншу кількість дітей і тому фреквенція у католицьких школах становить тільки 20 від. в останніх роках. З другої сторони, однак, міські католики є краще фінансово забезпечені і можуть оплачувати католицькі школи. Велика кількість, конкретно одна третя всіх подруж католиків, мають партнерів осіб іншого віровизнання і тому діти з таких мішаних подруж не дістають в родині релігійного виховання. Тільки 20 відсотків католицьких дітей дістає тепер в ЗСА католицьке виховання у школах, інші ходять до публічних шкіл, або приватних, некатолицьких. Це, на думку Єпископа Лостена, накладає більший обов'язок на недільне католицьке виховання, на дошкіл католицьких дітей в неділю відповідними до того професійними силами, а не аматорами.

Свою доповідь Владика Лостен закінчив словами: „Наша католицька громада в ЗСА тепер потребує не лише гроші, але більше ідеалізму, глибшої віри і більшого відданя у вихованні дітей, яких дав нам в опіку Наш Бог і Творець."

ВИСТАВКА СКУЛЬПТУР З. ГОЛУБЦЯ

Ню Йорк. — В неділю, 19-го травня ц.р., о год. 1-їй по полудні тут в Ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці відбудеться відкриття виставки скульптури Зенона Голубця. Виставка буде відкрита в будні від 6-8:30, в суботи й неділі від 1-8-ої вечора і триватиме до 26-го травня.

Відбудеться ґрадуація шкіл українознавства Ню Йорку

Бавнд Брук, Н. Дж. — (О. Шевченко). — У суботу, 8-го червня ц.р., тут в осередку Української Православної Церкви, в Домі Української Культури, відбудеться ґрадуація 58 учнів шкіл українознавства метрополії Ню Йорку.

Як і кожного року, програма цього свята складатиметься з кількох частин; офіційної з короткими виступами учителів і учнів та роздачею свідоцтв, мистецької, спільного святкового бенкету і, на закінчення, забави під звуки оркестри „Амор". Програма розпічнеться в 6-ій год. вечора.

Бажаючі бути учасниками цього свята можуть зголошуватися до членів Батьківського Комітету Української школи при Церкві-Пам'ятнику: Володимира Григоренка (201) 788-3025 або Івана Павленка (201) 548-7903 не пізніше як до 25-го травня 1985 року.

І. ГЕРАЩЕНКО ЗАКЛИКАЄ ДО ЗАХИСТУ ЙОГО ДРУЖИНИ

Ню Йорк. — Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи подає текст звернення Ігоря Геращенка, адресований европейським парляментаристам, на захист його ув'язненої дружини Ірини Ратушинської.

„Шановні панове!

Я звертаюся до тих, у чиїх серцях мужність ще не змінилася на лінощі і боягузтво.

17-го вересня 1982 року працівники КГБ арештували мою дружину Ірину Ратушинську. У березні 1983 року її засудили до 12 років позбавлення волі. Безпрецедентний з часів сталінського терору вирок для політв'язня-жінки. Ірина — поет, член Міжнародного ПЕН-клюбу. Вирок ґрунтували на п'ятьох віршах, так само далеких від політики, як „Отче наш".

Суд відбувався з порушенням усіх юридичних норм: позбавлення права на захист, закрита заля суду, покази неіснуючих людей (наприклад, Максиміліяна Волошина, російського поета, який помер у 1932 році) — все це створювало враження середньовічного звірства.

Уже понад два роки моя Ірина перебуває в мордовському жіночому політичному таборі. Умови утримання в таборі такі, що витримати такий великий термін практично неможливо. За цих два роки Ірину протримали в карцері 138 діб, де взимку температура 10-12 градусів Цельзія, теплого одягу не дають і годують хлібом з холодною водою.

Голодом і холодом замінюють тепер зашморги і кулі. В таборі Ірина застудила нирки, тепер у неї хронічний пієліт. Її життя під загрозою, а медичної допомоги в таборі практично не подають. П'ять разів підряд Ірину позбавляли побачення зі мною. Ми не бачилися від вересня 1983 року.

Як би то було вам не бачитися з коханою майже два роки? Знаючи при цьому, що може статися найжахливіше, і ви не спроможні допомогти.

Найстрашніше в людині — це байдужість і боягузтво. З байдужої згоди боязких людей коїться найжахливіші злочини. Страшна доля Ірини Ратушинської реальна зараз в СРСР, але за вашої мовчазної згоди вона може спіткати і вашу дружину та дочку у вашій, покищо демократичній країні. Подумайте про це, коли прийдете додому, і глянете у вічі своїм ближнім!

Всі ми — діти однієї планети, і долі наші пов'язані водно.

Допоможіть мені врятувати мою дружину в ім'я жінки, яка вас народила, і жінок, яких ви любите!

Ігор Геращенко
СРСР, 252142, м. Київ
вул. Вернадського, 85, кв. 59
тел.: 444-33-95".

ЗП УГГ приєднується до цього розпачливого заклику та подає також адресу табору, в якому відбуває ув'язнення І. Ратушинська: СССР, 431200, Мордовская АССР, Теньгушевский р-н, пос. Барашево, учр. ЖХ-385/3-5. Ратушинской Ірінє Борісовнє.

З текстом листа рукопису, копію якого дістало ЗП УГГ, ця організація ознайомила делеґації країн-учасниць Гельсінського процесу які беруть участь в Оттавській нараді. Разом з цими матеріялами прийшла також велика добірка її нових віршів.

Українці Дітройту приготовляють фестиваль

Дітройт (Р. Дигдало). — Український Фестиваль відбудеться тут в днях 17, 18-го і 19-го травня у Гарт Пляза. В цьому році комітет подбав про цікаву програму з участю різних вокальних і музичних груп. Найбільшою атракцією українських фестивалів є виступ танцювального ансамблю „Гомін України" під мистецьким керівництвом Іванни Драґінди-Кульчицької. В етнічній ґалерії 81-ий Відділ СУА підготовляє виставку українського народного мистецтва з темою „Весна в Україні".

Батьківські комітети при школах виготовляють українські страви. Крім цього підготовляють харчові кіоски 58-ий Відділ СУА, Студентський Клюб при Вейн університеті, СТ „Черник", Ансамбль „Гомін України" та Українська Мишиґенська Ліґа. Кіоски з українськими виробами будуть мати відділи і Округа СУА та „Гомін України".



Л. Заревич

Князівною Українського Фестивалю на 1985 рік вибрано 17-літню Ліду Заревич а її дружкою Марту Несторович.

Л. Заревич є студенткою 11-ої кляси української середньої школи Непорочного Зачаття, де вона є президентом кляси. Вона є теж виховницею і курінною в Пласті, любить співати, виступати на сцені і малювати писанки. Вивчає гру на бандурі та українські народні танці. У 1984 році вона взяла шосте місце в крайовому контесті на „Міс Тінейджер" та друге місце як репрезентант Мишиґену в контесті „Інтернаціональних амбасадорів" і одержала нагороду „Принстон бук" за провідництво. Крім всіх цих зацікавлень та осягів, Ліда є визначною ученицею та добре володіє українською мовою.

Коронація князівни відбудеться під час відкриття фестивалю в п'ятницю, 17-го травня, в год. 6-ій по полудні. Фестивальний Комітет, що його головою є Зенон Василькевич, запрошує всю українську громаду до участі. Цьогорічний фестиваль українська громада робить спільно з словацькою.

В Ню Йорку відбулася прем'єра фільму „Жнива розпачу"

Ню Йорк (О.К.). — Тут в четвер, 9-го травня ц.р., відбулася в приміщеннях Українського Інституту Америки прем'єра фільму „Жнива розпачу". Цей 55-хвилинний фільм був випродукований у Канаді та перше публічне висвітлення його відбулося в Торонто у жовтні 1984 року.

На прем'єру в Ню Йорку запрошено ряд американських журналістів та науковців зацікавлених історією України, як також представників українського світу.

При вщерть виповненій залі, о год. 8-ій увечері гостей привітав від УІА інж. Володимир Назаркевич, а відтак відкрив імпрезу д-р Богдан Витвицький, від Товариства Українських Професіоналістів в Ню Джерзі, які були головним мотором у влаштуванні цієї імпрези із запрошеними не-українцями. Він поінформував про фільм, що його режисером є Славко Новицький, а кінопродуцентом Юрій Луговий, та про те, що фільм призначений зокрема для не-української публіки. Д-р Витвицький подякував організації оборони людських прав Фрідом Гавз за поміч в підготуванні прем'єри та представив відомого дослідника Великого голоду проф Джеймса Мейса.

Проф. Мейс у своїх вступних заввагах підкреслив паралелю поміж настановою жидівського народу, який цілий час заявляє, що не хоче і не сміє забути голокосту Другої світової війни, з українським народом, який не хоче і не забуде Великого голоду спричиненого політикою Сталіна в Україні у 1932-33 роках. Він ствердив, що фільм, який глядачі зараз побачать є власне продуктом завзяття українців, які хочуть світові, що так мало, а то й нічого не знав про цей голод показати як воно було.

„Навіть після 50-ти років українці глибоко вірять що таке не сміє ніколи повторитися", — закінчив свої слова проф. Дж. Мейс, зазначуючи, що він не хоче давати присутнім докладу, бо фільм сам про себе говорить.

Фільм виконаний технічно без закиду з доброю розповіддю та перекладами розповідей поодиноких очевидців в англійській мові, має відповідне музичне підложжя та багато цікавих історичних знимок. Він теж дав непоінформованим точний історичний підклад для розвитку подій в Україні від 1917 до 1934 року і є знаменитою лекцією історії України не лише для чужинців, але для неодної молодої

(Закінчення на стор. 3)

СССР ПРОДОВЖУЄ ПОРУШУВАТИ ПРАВА ЛЮДИНИ

Оттава, Канада. — Кореспондент газети „Вашінгтон Таймс" Джеймс Моррісон повідомив, що на конференції про права людини, яка відбувається в столиці Канади, представники ЗСА критикували Совєтський Союз, який продовжує порушувати права людини.

У конференції беруть участь 35 країн світу — ті країни, які 10 років тому підписали Гельсінкські угоди. У 1975 році під час підписання цього договору було вирішено, що делеґати всіх країн — учасниць будуть періодично збиратися на конференції, щоб обговорювати гуманітарні, економічні, політичні і військові проблеми, що викликають розбіжності серед европейських країн.

У п'ятницю, 10-го травня, до Канади прибула делеґація Конгресу ЗСА, яка за закритими дверима зустрілася з представниками СССР. Як повідомили місцеві кореспонденти, американська делеґація в надзвичайно різкій формі попередила совєтських представників, що якщо в СССР не припиняться порушення прав людини, не можна чекати якого-небудь прогресу в галузі розширення совєтсько-американської торгівлі і переговорах про контролю над озброєнням.

Виступаючи після зустрічі з совєтськими делегатами на пресконференції, сенатор -республіканець Алфонс Д'Амато сказав: „Я думаю, що наша делеґація різко і конкретно заявила совєтським представникам, що взаємна безпека залежить від того, як Совєтський Союз буде дотримуватися прав людини".

Сен. Д'Амато сказав, що представники СССР не погодилися на припинення порушень прав людини в їх країні. „Замість цього вони почали обвинувачувати ЗСА, — сказав він. В один з моментів нашої зустрічі вони вернулися до часів мого діда, нагадавши, що в ті роки в З'єднаних Стейтах вбивали індіянів... Я ніколи не думав, що люди можуть не мати встиду і так вперто брехати. Це, звичайно, не зрушило переговори про права людини з мертвої точки".

Керівник совєтської делеґації, Всеволод Софінський, відмовився прийняти від американських конгресменів листа, якого вони написали генеральному секретареві Михайлові Горбачову. „Він заявив, що він не листоноша" — сказав сенатор Д'Амато.

В кінці минулого тижня до учасників конференції звернувся заступник Державного секретаря ЗСА Майкл Армакост. Він сказав, що адміністрація президента Роналда Регена зацікавлена в досягненні прогресу в переговорах про права людини.

В СВІТІ

ЗСА І КИТАЙСЬКА Народна Республіка ще й досі не домовились про візиту американських воєнних кораблів в китайських портах. Спочатку говорилося про те, що деякі кораблі Сьомої фльоти ЗСА матимуть змогу в половині травня відвідати Шанхай. Коли дати відвідин наближалися китайці висунули побажання, щоб на кораблях не було жадної нуклеарної зброї. Політика Пентагону є така, що головне командування категорично відмовляється від пояснень щодо озброєння кораблів і це становище, до речі, було причиною конфлікту ЗСА з Новою Зеляндією, яка ставила подібні до китайських вимоги. Пентагон і Державний департамент висловили переконання, що цю справу можна ще буде якось полагодити, щоб не шкодити співпраці Пекіну з Вашінгтоном.

ПОЛІТИЧНІ ВІДНОСИНИ між З'єднаними Стейтами Америки і Польською Народною Республікою знову погіршилися. Причиною погіршення є не тільки видалення двох американських дипломатів з Польщі, які нібито мали брати участь у першотравневій параді спільно з лідерами забороненої профспілки „Солідарність", але також поновні арешти режимом прем'єра Войцеха Ярузельського лідерів „Солідарности" і приписування їм співпраці з американськими органами розвідки Сі-Ай-Ей та виступи проти державних законів. Незабаром судитимуть у Варшаві трьох профспілкових лідерів — Владислава Фразенюка, Богдана Ліса і Адама Міхніка, яких режимова поліція арештувала ще в лютому цього року.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ почав інтенсивно розбудовувати свою базу, правдоподібно військову, летунську і морську у В'єтнамі. Росіяни пояснюють розбудову поширенням торговельних зв'язків між соціялістичними державами Східньої Европи і В'єтнамом. Очевидно, західні розвідчі чинники, в тому числі також американська розвідча агенція Сі-Ай-Ей, не вірять такій версії після того, як американські розвідчі літаки мали можливість перевірити бази з повітря і поробити прицизні фотознімки. В інформації говориться, що совєти використали також кожне летовище і морські порти, що їх під час війни у В'єтнамі розбудували, а потім залишили американці.

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Польщі Чеслав Кіщак, виступаючи в кінці минулого тижня в парляменті, знову критикував політику З'єднаних Стейтів Америки і закидав Адміністрації президента Роналда Регена, що вона систематично мішається до внутрішніх справ Польської Народної Республіки, а американська розвідка Сі-Ай-Ей і розвідки інших західніх країн, намагаються розкладати польське суспільство та й займаються диверсійною роботою. Переходячи до обговорення внутрішніх справ в Польщі ген. Ч. Кіщак схарактеризував польських дисидентів, як „фанатиків", які вже давно, мовляв, відійшли від реального життя, і піддались впливам закордонних, ворожих, до соціялізму сил.

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР Фідель Кастро погрожує, що коли З'єднані Стейти Америки розпічнуть свої передачі в еспанській мові з радіостанції „Марті", розраховані на Кубу і деякі країни Центральної Америки, то Куба передаватиме передачі по-англійськи, а також подумає про побудову потужної телевізійної станції з засягом на південносхідню частину ЗСА. Кубинські пропаґандисти хваляться, що вони вже приготовились до контратаки на Вашінгтон, хоч об'єктивні спостерігачі, підсміхаючись кажуть, що Куба ніколи не зможе витримати конкуренції із ЗСА у передачах.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц закінчив свою візиту в кількох країнах Близького Сходу, зокрема в Єгипті, Ізраїлі і Йорданії та відлетів до Відня на зустріч з міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком, з яким він має в пляні обговорити багато пекучих справ міжнародної політики. Довша розмова Шулца з Громиком відбудеться на тему дальших переговорів в Женеві про редукцію нуклеарної стратеґічної зброї, яка, на думку політичних спостерігачів, застрягла на мертвій точці.

ЗУСТРІЧ ШУЛЦА З ҐРОМИКОМ НЕ ПРИНЕСЛА ВИДНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Відень, Австія. — Зустріч державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца з міністром закордонних справ СССР Андреєм Громиком у Відні не принесла видних результатів, — кажуть політичні спостерігачі, — хоч Шулц, виступаючи на пресовій конференції після шестигодинних розмов з Громиком, намагався представити розмову оптимістично кажучи, що близькосхідні проблеми і переговори в Женеві про редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї не належать до легких.

Основну частину часу оби два співрозмовці присвятили Женеві, бо, нема не правди діти, переговори між американською і совєтською делеґаціями у справі скорочення нуклеарної зброї застрягли на мертвій точці і, якщо враховувати старання про зустріч президента Роналда Регена з новим совєтським лідером — генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, передбачене вже навіть на осінь цього року, то неуспіхи у переговорах можуть дуже пошкодити такій зустрічі, або взагалі її перекреслити.

На запитання кореспондентів про що говорили речники закордонної політики ЗСА і СССР, Дж. Шулц відповів, що головною справою були переговори в Женеві, але поза тими ми порушили майже усі аспекти міжнародної політики, головно ті, у яких наші погляди розходяться. „Я, очевидно, порушив також проблему прав людини, що я роблю кожного разу", — заявив Шулц, викликавши загальне вдоволення цією заявою і спонтанні оплески західніх кореспондентів. Цю справу американська делеґація, до якої входив також Роберт МекФарлейн, дорадник Президента у справах крайової безпеки, вважала за потрібне піднести справу прав людини у зв'язку з конференцією 35-ох держав, сигнаторів Гельсінської угоди в Оттаві, Канада.

Втаємничені особи кажуть, що Шулц і Громико не змогли осунути перешкод, які заіснували у переговорах в Женеві, але прийшли до висновку, що треба більше зустрічей на вищому рівні, а головно, не можна попадати в песимістичний настрій з цього приводу. Інтереси обидвох держав повинні перемогти всі перешкоди. Москва обвинувачувала, як завжди, що ЗСА відмовляються говорити про свою космічну зброю, і це, мовляв, зупиняє цілість переговорів. Вашінгтон натомість не задоволений новими совєтськими ракетами і викиднями ракет, що їх СССР поспішно розміщує в багатьох місцях світу.

Журналісти хотіли знати чи дійде до зустрічі президента Р. Регена з лідером СССР М. Горбачовим, але совєтський речний Валерій Ломейко давав виминаючу і неясну відповідь. Була піднесена також справа вбивства совєтськими вояками у Східній Німеччині американського майора Артура Ніколсона, але й тут західні кореспонденти не змогли нічого конкретного довідатись.

До складу американської делеґації, крім Дж. Шулца і Р. МекФарлейна, входили ще амбасадор ЗСА до СССР Артур Гартман, заступник державного секретаря Ричард Бирд і Пол Ніц, голова делеґації ЗСА на переговорах в Женеві.

У Філядельфії згорів цілий квартал будинків

Філядельфія. — Ціле населення того міста, є під враженням трагічної конфронтації поміж поліцією і радикальною негритянською організацією „Мув", що відбулися у понеділок, 13-го травня, у вечірніх годинах. Поліція, після кількох годин перестрілок з членами групи, які ніяк не хотіли опустити свої хати, кинула з гелікоптера бомбу. Бомба викликала вогонь, який поширившись, спалив понад 50 домів в найближчому сусідстві, а сила вогню була така велика, що ніяк не можна було його погасити. Крім того, з уваги на стрілянину, пожежники боялись приступити до горіючих будинків.

Щойно у вівторок, 14-го травня стверджено величину того нещастя. Понад 200 людей залишилися без приміщення, а досі у згарищах знайдено вже шість трупів і шукають за дальшими.

Члени радикальної негритянської групи вже мали у 1978 році сутичку з поліцією, в якій загинув один поліціянт. Група не визнає модерних засобів цивілізації і тому довколишні мешканці вже не раз вимагали від управи міста усунення їх. Остання інтервенція поліції також прийшла після скарги сусідів, що із забудовань радикальної групи іде незносимий сморід.

Акція поліції була плянована та в порозумінні з мейором міста. Ще в неділю, 12-го травня вечером поліція евакувала найближчих сусідів радикальної групи, сподіючися конфронтації. Коли однак члени групи „Мув" не хотіли піддатися і постійно далі стріляли поліція дістала доручення кинути на їхню хату бомбу.

Помимо того, що мейор міста Філядельфії Вилсон Гуд, який є сам негром, боронить тактику поліції, спалення понад 50 домів і знищення приміщень 200 невинних осіб, як теж жертви в людях, викликали широкий відгомін у Філядельфії і в цілій країні.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ адвокатів і Асоціяція совєтських юристів підписали договір, в якому сказано, що кожний рік вони будуть обмінюватися делеґаціями з п'ятьох осіб. Передбачається також обмін юридичними публікаціями і спільні семінари та конференції. Договір був підписаний під час візити в ЗСА совєтської делеґації, яку очолював міністер юстиції РСФСР Алєксандер Сухарєв.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ 322-ма голосами проти 93-ох прийняла резолюцію, яка закликає вислати із ЗСА амбасадора СССР Анатолія Добриніна, якщо Москва до 30-го червня не вибачиться за вбивство американського майора Артура Ніколсона совєтським вартовим у Східній Німеччині. Один з ініціяторів резолюції, республіканець Вілліям Брумфілд, поінформував, що Палата Репрезентантів не консультувалася до голосування ні з Білим Домом, ні з Державним департаментом, але заявив, що „пора поставити Совєтський Союз на властиве місце".

АЛЬМАНАХ УНС НА 1986 РІК

Редакція „Свободи" вже почала підготову видання Альманаха УНСоюзу на 1986 рік. Матеріяли можна надсилати до 16-го червня 1985 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ґорбачов — автор зміненої історії світу

З нагоди 40-карічних роковин капітуляції Німеччини перед совєтською армією 8-го травня 1945 року — в день після капітуляції перед західніми альянтами — Совєтський Союз, за звідомленням у „Ню Йорк Таймсі" з 10-го травня, „потапав у повені промов, книжок, фільмів, газетних статтей, платівок і телевізійних показів, що всі прославляли перемогу". Поруч із великою військовою парадою новий кремлівський вождь Міхаїл Ґорбачов виголосив перед групою совєтських комбатантів промову, в якій виявив не абияку фантазію у перейначуванні всесвітньої історії. За змістом цієї промови у названому престижевому нюйоркському щоденнику — Ґорбачов приписав перемогу над гітлерівською Німеччиною виключно Совєтському Союзові, і то не так совєтській армії, як комуністичній ідеології. Ця ідеологія наказувала совєтським воякам йти до бою під гаслом „За Сталіна, за родіну" і перемагали гітлерівські змоторизовані дивізії. Ґорбачов відсунув геть на задній плян ролю Заходу у переможенні Третього Райху. Він не згадав ні словом про ту велетенську допомогу ґрішми, зброєю, вирядом і навіть харчами, яка єдино вможливила Совєтському Союзові перемогти німців під Сталінґрадом. Не згадав теж ні словом альянтського висаду в Північній Африці, де розгромлено армію Роммеля, опісля на Сицилії і в Італії та врешті створення другого фронту в Нормандії під головним командуванням Д.Д. Айзенгавера з такими першорядними помічниками, як — поруч із Айзенгавером — Риджвей, Паттон і інші, забув теж історичну промову Вінстона Черчілла на самому початку Другої світової війни, в якій він не обіцював нічого англійському народові, як тільки кров, біль і сльози. Всього цього не було за змістом і духом промови Ґорбачова, а був тільки давній патріотизм російського народу, геній Йосифа Вісаріоновіча Сталіна і комунізм, як рушійна сила, що перемогла гітлеризм.

До цього часу всесвітня історія записала, що перемога альянтів у Другій світовій війні була б неможлива, якби невичерпний промисловий потенціял, змобілізований на військові цілі і якби не просто геніяльний організаторський хист в першу чергу американців, але й англійців. До цього часу всі військові історики погоджувалися у тому, що совєтської перемоги під Сталінґрадом не було би, якби безперервне, безскрупульне летунське бомбардування західньоальянтськими налетами на Німеччину не знівечило німецького промислу і не відрізало шляхів постачання зі запілля на німецький фронт, що пересунувся аж під Кавказ і під Сталінґрад. Міхаїл Ґорбачов всі ці історичні правди перекреслив. Але вже українська народна поговірка говорить „Бреши, але міру знай". Коментатор на телевізійному каналі „7" заявив зразу після зреферування цієї промови Ґорбачова: „Совєтам вільно фальшувати власну історію, як це їм подобається, але не вільно фальшувати всесвітньої історії".

У конґресовій бібліотеці у Вашінґтоні є комплект совєтського багатотомового видання „Большая Енциклопедія", є і комплект „Українська Радянська Енциклопедія" (УРЕ), якої — до речі — не було би, як би у вільному світі не появилась була загальна гаслова енциклопедія українознавства. Кожний американський дослідник, зокрема кожний урядовець Державного департаменту, який приділений до справ Сходу Европи, заглядає раз-у-раз до тих енциклопедій. Вони здобули собі славу найбільшого в історії друкованого слова накопичення фальшів і брехень. Американські дослідники, політики й дипломати знають вже на основі отих найавторитетніших совєтських документів, що в совєтській імперії вільно писати й друкувати тільки те, що сумісне з марксоленінізмом і партійно-політичною пропаґандою. У названих енциклопедіях нема нічогісінького, що не було би пропаґандою включно з пропаґандивним словництвом. Ґорбачов пішов цим самим шляхом. Створивши спершу своєю першою візитою в Англії, ще за життя свого попередника, як головного секретаря компартії СССР, образ „янгола миру", він тепер прославляв Сталіна і московський патріотизм, плеканий за Романових, протиставивши комунізм західній демократії.

Немає злого, що не вийшло б на добро — ця правда стосується і цього виступу Ґорбачова. Захід дізнався з самих уст Міхаїл Ґорбачова, з ким має діло і чого може сподіватися від його „миролюбія". Коли тепер поведено проти Роналда Реґена кампанію з різних ворожих йому сторін, то Міхаїл Ґорбачов зробив йому велику прислугу: він потвердив правильність політики Реґена.

М. Платковський

ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН ВИЯСНЮЄ ЕВРОПЕЙЦЯМ СВОЮ ПОЛІТИКУ

Що було найважливішим для президента Реґена під час його перебування в Европі? Участь у нарадах сімох держав про світові господарські проблеми; відзначення сорокової річниці закінчення Другої світової війни; заяви з приводу нинішнього стану відносин Захід-Схід; чи, може, безпосередній контакт не тільки з урядовими і політичними колами західньоевропейських держав, але й з населенням цих держав? Очевидно, кожна з цих справ має своє велике значення.

Проблеми світового господарства будуть ще не раз вимагати зустрічів „на вершинах", хоч цього разу вони не дали великих результатів чи якихось „революційних" зрушень. Дискусії щодо відвідин Реґена в сорокріччя закінчення війни не тільки колишнього гітлерівського концтабору, але й цвинтаря, де поховані вояки і американські, і німецькі, напевно швидко забудуться і не принесуть якогось від'ємного результату для президента Реґена. Зокрема та обставина, що на цвинтарі поховано теж кілька десятків колишніх есесів, не може послужити закидом, що президент Реґен бажав відзначити власне цих есесів. Така інтерпретація була б зовсім абсурдною: що було робити з цими колишніми есесами? Викопати їх і поховати деінде?

Важливого значення набирають натомість ті декларації, що їх склали учасники господарської зустрічі з приводу політичної ситуації в світі. На цих заявах явно помічається вплив невгнутої політики президента Реґена і його Адміністрації. Такі уступи цих заяв, як віра в зникнення (розуміється мирним шляхом) поділу в Европі, включно з осягненням шляхом вільного самовизначення єдности німецького народу або „здобуття такого світового укладу, в якому всім народам будуть забезпечені благословенства миру, свободи і справедливости, як також усунення поневолень, страху і нужди", такі уступи спільної заяви сімох зібраних у столиці Західньої Німеччини держав ясно свідчать про те, що ці держави є рішені не піддаватися агресивній політиці Москви і протиставити їй свою волю до оборони свободи і демократії в світі.

Але виглядає так, що президент Реґен не вважав за можливе обмежитися лише спільними заявами, що виникали зі спільних нарад представників сімох держав. Він хотів звернутися безпосередньо до мıродайних політиків і навіть до народних мас своїх европейських союзників. Так, ніби він вважає за необхідне не тільки здаватися на арґументи голів держав і урядів у заприязнених з Америкою державах, але й хотів безпосередньо звернутися до населення західньоевропейських держав із своєю красномовністю, із своїм особистим чаром і зі своїми влучними і переконливими арґументами. Він діяв так, немовбито брав участь в Европі у якійсь суто американській виборчій кампанії. Так, ніби хотів тим сказати, що якщо заприязнені з ним уряди европейських держав не можуть справитися із своєю опозицією, то він особисто бажає прийти їм з допомогою. З цього виникають його виступи в еспанському чи португальському парляментах або в парляменті Европи у Штрасбурзі, Франція.

Згідно із загальною думкою, всі виступи президента Реґена носили яскраво антисовєтський характер. Він не заперечував потреби домовлення з Москвою і підкреслював своє бажання такого домовлення, але він нещадно викривав агресивні пляни і дії совєтської політики. І він запевняв своїх европейських союзників, що тільки з позиції сили і в повній єдності поступовання можна дійти до якогось домовлення з Москвою і забезпечити мир для всього світу. До цих европейських союзників він бере до уваги також азійську потугу — Японію.

Правда, Реґен не виступав на якихось многолюдних маніфестаціях, де б його могли безпосередньо чути численні слухачі. Але його виступи в парляментах передавалися через телевізію, за якою слідкували мільйони німців, англійців, французів, еспанців тощо. Правда також, що відбувалися антиреґенівські демонстрації, на яких зокрема (особливо в Еспанії) осуджувалася політика супроти Нікараґуа. Але було б дивним, якби ліві елементи на чолі з комуністами не використали цієї нагоди, щоб не прислужитися своїм московським наказодавцям. Реґен сказав, що кожний має право демонструвати, щоб дати вислів своїм переконанням. І додав із присущим йому гумором: „Я сам маю дуже велику охоту демонструвати".

На тлі майже тріюмфальної подорожі Реґена по Европі, виступи московського боса Ґорбачова, який намагався „бити" по політиці Реґена, були цілком блідими. Ці виступи, як трафарети, залишилися майже незауваженими в західньоевропейській пресі. В кожному разі, Ґорбачову, принаймні в цьому моменті, не вдалося вбити клин поміж Америкою і її европейськими союзниками та Японією.

Ярослав Курдидик

Ім'я

Це ім'я чеканять бої та історія,
Хвилями б'ється в Дніпровому плесі,
Його обмивало дзвінке Чорне море
На крейсерах і суднах у портах Одеси.

Його заносили вуглекопи в шахти,
Рибалки возили чайками по Дону,
Ось воно з рушницею ще стоїть на вахті
І супроводжає бойові колони!

Жарким смолоскипом, вогнями пашить,
Його вимовляють борці, ніби святість,
Мов досвітня зірка, радісна й стрільчата!..

Діти його пишуть пальчиком по пилі,
Минуле гогоче про нього, як буря!
Просте це ім'я — і яке ж всесильне:
Вічне, як із граніту, коротке — ПЕТЛЮРА!...

„СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ — БІЛЬША ЗАГРОЗА НІЖ МЕРТВІ НАЦИСТИ"

Під таким заголовком у торонтонському щоденнику „Торонто Сан" в числі з 28-го квітня ц.р. надрукована стаття Еріка Марґоліса, в якій згадано про українців, зокрема про голодові 1932-33 роки. Подаємо цю статтю в українському перекладі.

„Друга світова війна, як виглядає, мусить продовжуватися. Телебачення, книжки, фільми і преса щодня трублять нові історії про загрозу нацизму. 75-річних людей судять або депортують. Саме тепер президента Роналда Реґена, який відважився запланувати покладення вінка на німецькому цвинтарі Бітбурґу, повільно смажать вогняною бурею критицизму і образ.

Для жидівських груп відвідини Реґеном Бітбурґу і неприємне замішання з приводу того, що там похоронені деякі вояки відділів есесів, загрожують святості Голокосту, події, яка для декого прибрала релігійного значення, що майже межує з розп'яттям Христа. Їх гнів цілком зрозумілий.

Але як щодо інших жертв більшого голокосту Другої світової війни? Якщо ми вимірюємо зло кількістю жертв (бож нема іншої можливости зробити це), то Йосиф Сталін був більшим злочинцем, ніж Адольф Гітлер, а Совєтський Союз — більшим страхіттям, ніж нацистська Німеччина.

На підставі цього жахливого підрахунку зла, 27 мільйонів людей вмерло від куль, з голоду чи хворіб у совєтських концентраційних таборах — майже втричі більше, ніж число жертв Гітлера. Візьмім для прикладу одну групу — п'ять мільйонів українців,— яких в 1932-33 роках вимордувала тайна поліція Сталіна.

Сталін вирішив раз-назавжди розправитися з українськими націоналістами і з опозицією до совєтської програми колективних господарств. Постачання харчів всім селам, які чинили опір колективізації, було припинене; вислано тайну поліцію для розстрілів „антипартійних елементів" або „куркулів" (кожний селянин, що володів земельним уділом).

П'ять мільйонів українців — чоловіків, жінок і дітей — було вимордовано в той час, як світ іґнорував це жахіття. Коли німецька армія вторгнулася на Україну, не дивно, що багато українців зустрічали її, як визволителів і долучилися до них, щоб боротися проти росіян. Вся Україна була перетворена в один велетенський концентраційний табір.

Гітлер і нацистський рух минулися, вмерли. Федеральна Німецька Республіка покутує вже 40 років. Кожний, хто знає Німеччину сьогодні, знає, що нацизм викликає відразу майже у кожного німця. І мають німці рацію, коли запитують, як довго ще мусять вони їсти кашу, зварену їхніми батьками.

Проте, не так стоїть справа із Совєтським Союзом. Сучасні правителі в Кремлі — це безпосередні, політичні, леґальні і моральні спадкоємці Йосифа Сталіна. Не забуваймо, що СССР ніколи офіційно не відрікся від дій Сталіна. Система та моральні засади, що сприяли розгулові сталінського терору, залишилися у силі і у сучасній Росії.

Духи 27-ми мільйонів замордованих українців, росіян, латвійців, лотишів, естонців, жидів, татар, мусульман ще й далі витають над Совєтським Союзом. Вони ніколи не знайшли спокою в наслідок розкаяння уряду, як це сталося в Німеччині. Однак, ми забули їх.

Скільки разів ми бачили, як американські і канадські державні мужі клали вінки на могилах жертв війни на цвинтарях в Совєтському Союзі, на тих цвинтарях, на яких похоронені ті самі каґебісти, які вимордували 27 мільйонів людей? Проте, ніхто ані не писнув, протестуючи проти цього.

Уявім собі, що нацистська Німеччина якось виграла б війну, чи ми сьогодні запрошували б нацистських дипломатів до Оттави? Чи ми сказали б, — так як це робимо по відношенні до Росії, — „Ну, що ж, все це відбувалося давно, а тепер вони ліберали". Спробуйте сказати це українцям, хорватам, мадярам або полякам, які бачили, як їх родини вмирали від голоду або як їх розстрілювали. Ми тепер бачимо через прогалину часу, що минуле зло нацизму засліплює нас до сучасного зла тоталітарного комунізму; фантазія, в якій ми знову і знову змагаємося з нацизмом, іґноруючи в той самий час правдиву загрозу совєтського експансіонізму. Нашим безперервним тупцюванням довкола нацизму, ми даємо неоцінений подарунок Совєтському Союзові, який з Другої світової війни зробив для себе корисне знаряддя.

З Бітбурзького випадку слід взяти таку науку: брати селекційний підхід до питань моралі — надзвичайно небезпечно. Якщо ми засуджуємо нацистів за вбивство 6 мільйонів жидів та мільйонів інших жертв — і тримаємо цю ненависть незгасимою, — ми не можемо брати інший підхід до вимордування 27 мільйонів Совєтським Союзом. Жидів переслідують тепер в Совєтському Союзі, не в Західній Німеччині, країні, яка дала Ізраїлеві більйони долярів. Але слухаючи галас, який зчинився із-за цвинтаря в Бітбурзі, створюється враження, що нацисти є й далі при владі. Зло, яке створилося в Третьому Райху, живе сьогодні не в Берліні, а в Москві. Найвищий час вже, щоб ми вимагали розкаяння від Совєтського Союзу.

(Переклад Т.К.)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НА ЗЛОБУ ДНЯ

Вівторок, 7-го травня. Приходить пошта. І я отримую: чотири газети — „Свобода" за 1-ше, 2-ге і 3-тє травня і за 24-те квітня (!), чотири газети „Америка", за 30-те квітня, 1-ше і 2-ге травня і також за 24-те квітня! Вісім газет в один день — вся радість і вся втіха — читай хоч до самісінького вечора! І я читав. І так зачитався, що навіть забув написати гострі листи до редакцій за таку розхлябану доставу газет.

І добре, що забув. Чому? Бо відкривши Лосанджелівську „Панораму" я відразу зрозумів у чім справа. Читаю оголошення передруковане з газети „Геральд Екзамінер" і не вірю своїм очам.



Ось є сенс цього оголошення: поштова служба ЗСА запрошує на працю співробітників — службовців і листонош для достави поштової кореспонденції. Від кандидатів не вимагається ні досвіду ані шкільного атестату зрілости. Навчання відбувається без відриву від сьогоднішньої праці кандидатів. Початкова заплата 11.40 дол. на годину... А це дорогий читачу, приблизно 27,000 дол. на рік, не рахуючи різні користі, включаючи вихідні дні з причинами і без. І все це при умовах неможливости вигнати працівника, коли він не справляється зі своєю роботою.

Так хто ж при таких умовах старанно розбиратиме кореспонденцію, а тим більше газети, надруковані незнайомою мовою, коли велика кількість працівників ледве що розбирають літери своєї власної мови? А з державної роботи не виженеш, не можна.

Один чудак з Лос Анджелесу написав такого листа:

„Шановна пошто! Я не тільки не закінчив школу, я взагалі ніколи не вчився. Зі мною все в порядку: я не вмію ні читати ні писати. І досвіду у мене нема ніякого. Зате я знаю всі роди... пива. Коли поступати на працю? Коли можу сподіватися підвищення платні?"

Відомо, що пошта ЗСА отримує гори листів зі скаргами про погану доставу пошти. Що ми можемо робити? Продовжувати писати скарги. Пошті, а не редакторам. Бо я зрозумів, що це не вина редакторів, а вина поганих працівників пошти. Наші редактори поміж щоденними турботами пов'язаними з їхньою ненормальною працею мабуть замріяно подумають: Боже! Коли ж настане час, щоб ми побачили 27,000 долярів в рік за наші турботи і непосильну працю?"

Юрко Повстенко
Вашінґтон, Д.К.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реаґувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

О. Яворська-Копач

ЗНАЧЕННЯ МАТЕРІ В РОДИНІ

Про матір, її місце та ролю в родині — в цій підставовій клітині суспільства, народу, людства — написано дотепер багато праць. Для матері, не кажучи про Божу Матір, це бо окрема тема, але для людської матері, в мистецтві створено: скульптури, картини, мелодії, поезії, прозові твори великої сили й краси.

Прочитавши повість Олеся Бердника, „Мати", ніхто не зможе її забути. Мабуть, ніхто й не забуде оповідання Наталени Королевої також „Мати". Два контрастові зображення матері. Перша повна посвяти, найвищої жертви для дітей, виховує їх у пошані до людей, до праці-посвяти для інших, в любові до народу і до всього, що гарне. Вчить їх, що зло, ненависть не можуть перемогти, що завжди „вкінці битви життєвої" перемагає правда і любов, найвищі ідеали людства. На тлі подій в Україні — це філософський зворушливий твір великої сили слова.

„Мати" Н. Королевої — потрясаюче оповідання зображує матір-емігрантку. Увесь сюжет вплетений у мережу спогадів у Свят-Вечір. У холодній, винайменій кімнаті пані Захаріянц, уставивши, на столі знімки своїх дітей, свого чоловіка, розмовляє з ними. А ми, неначе в магічному дзеркалі слідкуємо за життям вірменської родини з аристократичної сфери. Чоловік цієї жінки Сандро, полковник російської армії згинув на фронті за чужу справу. Так і найстарший син Ґеорґій. Дочка Соня, ще семінаристкою, побиваючись за долю „трудящих російських братів", згинула на барикадах. Не за своїх земляків. Дочка Тамара вийшла заміж за грузинського князя, виреклася свого народу. Син Давид переїхав до Америки і тепер він не Захаріянц, а Давід Зах. Забув про свою маму, як і Тамара. Наймолодший син Сандро на світлині в турецькому військовому однострої, уже потурчився. „Париж... Детройт... Анґора... Москва... Боже, Боже!... Скрізь розсіяв Ти по світі її насіння, скрізь по світі ростуть або росли її діти, — а вона — ось сама самісінька..." Вона цілує знімки, сльози заливають обличчя. Нараз запримітила, що вона не сама в кімнаті. З кута наблизилась до неї висока смуглява жінка, у подертій, наче з різних прапорів пошитій одежі, з виразом безнадійного горя на лиці. Опанувавши перший переляк, пані Захаріянц, пізнає в незвичайній гості Маму — Вірменію, припадає до неї, називає її мамою. „Не мати я тобі зрадннице!"

Що ти зробила з моїми дітьми? Де твої діти? Хто звільнив тебе від обов'язку матері — навчати дітей своїх, щоб жили вони в пошані до прадідів своїх? Щоб не тільки життям, але й смертю шанували ім'я Батьківщини своєї?" Даремно пані Захаріянц пристрасно запевняє гостю, що вона дбала про своїх дітей, щоб „вивести їх в люди", бажала дітям щастя, „легшої долі". Сама ж залишилася вірменкою, так і помре! „Слова лукаві і порожні" — почула на те. Не жила вірменкою то й вірменкою не помре. Так і сталось. Оповідання як і постать матері сповнені трагізмом.

Видумка автора, чи не видумка, та внутрішній зміст — глибоко правдивий.

І мати-українка на землях поселення не звільнена від Божих і людських обов'язків — виховувати своїх дітей не для тілесного щастя, а для духового, в Божому законі. Виховувати на людей свідомих своїх предків, своєї батьківщини. Завдання найвище, Божою волею встановлене: будь собою! На щастя мати-українка не сама в цій ситуації. У родині сповненій атмосферою молитви, батько бере також частку обов'язків у вихованні дітей. А ту частку батька високо оцінив Тарас Шевченко, підкреслюючи розум батька, коли інколи материнські чуття переливаються понад міру. Це все внутрішні чинники великої ваги. А ще є й зовнішні чинники, опора гранітної сили — це організоване громадське життя.

Українка-мати в діяспорі не сама в світі, а серед своїх посестер у різних організаціях кожної країни. Участь матері в товариствах її праця для інших — це великий приклад для підростаючої молоді. Коли усвідомити собі організоване життя, то бачиться грандіозну побудову, яка може кожному імпонувати і нашій доростаючій молоді. Всі бо організації жіночі, церковні, світські, об'єднавшись у СФУЖО творять світове завершення величезної ваги. Через свою постійну, наполегливу працю СФУЖО вийшло на світову арену. На Міжнародних Жіночих Конференціях репрезентує українське жіноцтво взагалі, вносить український вклад праці для всього людства. У наших часах глобальних маштабів наша батьківщина Україна мусить бути присутня в колі народів світу. У цьому й є величезна заслуга СФУЖО. Координуючи працю організацій СФУЖО допомагає та унапрямлює дію. Згадати б хоч підготову до тисячоліття офіційного прийняття християнства в Україні, з особливим у цій підготові підкресленням — вирощувати духові вартості в наших родинах, національні традиції, зберігати та розвивати українську мову, цей духовий прекрасний скарб України!

Мати-українка мусить свідомо працювати вдома і в організації, над собою і над дітьми, щоб не вмирати безіменно. Прославлена своїми поетами, письменниками мати-Україна свідома своєї ролі і завдання тут на землі. Вона скаже своєму синові, своїй доні, як мати О. Бердника, найважливіше в житті: бути собою.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

У КЛІВЛЕНДІ ПОЧАВСЯ суд над колишнім керівником виборчої кампанії Джессі Джексона, 54-річним Арнолдом Пінкні, якого обвинувачують у фінансових махінаціях, зроблених у квітні 1983 року. Про те, що у справі А. Пінкні ведеться слідство, довгий час нікому не було відомо. Але восени минулого року біля 500 негритянських активістів, на чолі з Дж.Джексоном влаштували збори в одній з клівлендських церков, де вони обурювалися „сфабрикованою проти Пінкні справою". Вважають, що на суді свідками захисту виступить багато негритянських політичних діячів, у тому числі і Дж. Джексон.

В ПОНЕДІЛОК, 13-го травня ц.р., нововибраний південнокорейський парлямент розпочав свою нову чотирирічну сесію. Президент Південної Кореї Чун Ду-Гван, вітаючи зокрема нових парляментаристів, побажав їм успішної праці і заявив, що ще перед закінченням реченця парляменту він плянує відійти з посту президента. Президент Гван висловив переконання, що демократична система чим раз виразніше закріплюється в Південній Кореї.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ

В справі поштової достави газет

З уваги на погану доставу наших видань — „Свободи" і „Українського Тижневика", — звертаємося до наших читачів допомогти нам зібрати свіденцію для порушення цієї справи у вищих поштових інстанціях. Постмайстер в Джерзі Ситі, Н. Д.ж, запевнив нас листовно, що наша експедиція висилає газети згідно з усіми зобов'язуючими правилами і процедурами. Наша газета є кожного дня доставлена на пошту в Джерзі Ситі — до речі, один бльок від нас — найпізніше до 4-ої год. по полудні. Перевірка пошти виявила, що газета є в роздільному центрі в сусідньому містечку Карні, Н. Дж., найпізніше до 8-ої год. вечора того самого дня. Тепер перевіряється дальша доля газет, після її достави до згаданого центру.

Наше прохання до читачів — вирізати цю частину газети внизу і вписувати в першій лінії дати видання, а в другій (праворуч) дати її отримання. Це наше звернення друкуватимемо в усіх числах цього тижня. Після зазначення 10-ох (десятьох) чисел „Свободи" і двох чисел „Українського Тижневика" просимо внизу вписати англійською мовою своє ім'я, прізвище і адресу (або тільки адресу, якщо з будь-яких причин не бажаєте подавати свого прізвища) і переслати оригінал або копію до нас для свіденції в наших заходах у поштовому уряді.

Екзекутива УНС і
В-во „Свобода"

Date of publication	Date of delivery
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІЦІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Митрополит Стефан Сулик відвідав Ричмонд



Митрополит Стефан Сулик під час відвідин парафії Івана Хрестителя у Ричмонді.

16-го березня ц. р. до Ричмонду, Вірджінія, вперше приїхав Митрополит Стефан Сулик, щоб познайомитись із парафіянами української католицької церкви Івана Хрестителя. В той день ввечері була відправлена Служба Божа, у якій взяли участь Владика Митрополит Стефан, о. Тарас Лончина та дяк з духовної семінарії Вашінгтону.

З хлібом-сіллю зустрічали парафіяни Владику Стефана, який виголосив проповідь. Владика наголосив великі завдання, які стоять перед парафіянами, а особливо перед молоддю.

„Ми терпимо на брак священиків,—сказав Владика Стефан,—і тому ми сьогодні, завтра і кожного дня повинні заносити молитви до Всевишнього, щоб післав більше робітників у Свій виноградник, бо жниво дійсно велике, а робітників обмаль.

Владика закликав дивитись дальше і глибше в майбутнє. Треба всім молитися щоб Господь звільнив наш український народ із кайданів безбожного комунізму. „Тому, дорогі брати і сестри, дорожіть нашою громадою парафіян церкви і подумайте над тим, чим ми можемо допомогти в цій важливій справі. По можливості більше заохочуйте молодь, щоб вірно служити Всевишньому та голосити Слово Боже для нашого українського народу в ЗСА,—сказав Владика.

Після Служби було Святе Причастя. Під час Служби Божої невеликий хор співав церковні мелодії та молитви, закінчивши словами церковного гимну „Боже Великий, Єдиний", після чого проспівав Митрополитові Стефанові „Многая Літа".

Після закінчення Служби Божої, на якій було біля 80 людей, парафіяни і гості були запрошені на спільну вечерю. Після молитви та благословення Владики Стефана почалась трапеза. Зі словом привітання до Владики Стефана від парафіян виступив І. Приймак, який підкреслив, що приїзд Владики до церкви Івана Хрестителя—це велика подія для парафіян, які сподіваються, що Митрополит Стефан знову відвідає Ричмонд. Закінчив він побажанням Владиці доброго здоров'я і всіх благ від Бога.

Владика Стефан знайомився окремо з кожним із парафіян церкви.

Ця зустріч залишиться у кожного із нас на все життя, як велике свято для нашої парафії. Треба подякувати всім нашим жінкам-парафіянкам, що так добре і чудово підготовились до зустрічі Владики Митрополита.

Велика подяка сестрам— sisters of Verone, Holy Angels Chapel, яким належить помешкання.

Михайло Костенюк

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

людини з тієї української спільноти, що виросла тут поза Україною. Очевидцями Великого голоду, які беруть участь у фільмі, є ряд людей, що їх подано в програмі, як теж подано всіх, що причинилися до виконання того фільму. Спонзором фільму є Український Комітет для розгляду Великого голоду в Канаді, під патронатом Державної фільмової продукції Канади і міністерства багатокультурности.

Естетично зроблені програмки з поясненнями, як теж ряд інших матеріялів про Великий голод включно із книжечкою в англійській мові п. н. „Великий голод в Україні: незнаний голокост", що її видав Український Народний Союз і Комітет для вшанування жертв Великого голоду, а підготовила редакція „Українського Тижневика", одержали всі журналісти присутні на прем'єрі.

Після закінчення фільму д-р Витвицький відкрив серію запитів, а відповіді давав проф. Мейс. Запити ставили чужинецькі гості серед яких були працівники пера із таких журналів, як „Ню Йорк Трібюн", „Нешенел Рів'ю", „Комментарі", з радійових станцій та „Голосу Америки". Були також представники інших національних груп, в тому представники Американсько-Жидівського комітету, як також професори Колюмбійського університету.

Одною із завваг чужинецьких гостей був факт, що фільм не інформує глядачів що сталося після винищення штучним голодом українського селянства і арештами, процесами та присудами українській інтелігенції. В загальному коментарі і враження з фільму були прихильні, а зацікавлення велике.

При кінці вечора господарі гостили присутніх перекускою.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ПОВІДОМИВ, що в квітні ціни в країні підвищилися на 0,3 відсотка у порівнянні з березнем. Зростання зв'язано в основному з різким підвищенням цін в квітні на бензину і опал — на 5,8 відсотка, але зате в квітні на 1 відсоток зменшилися ціни на м'ясо, овочі, ярину.

Неділя в пошану Шухевичів у Бінґгемтоні - Джонсон Ситі

Гарний звичай завівся від ряду літ у громаді Бінгемтону, Н.Й., при українській католицькій парохії Христа Чоловіколюбця. З нагоди щорічних відзначувань роковин смерти ген. Тараса Чупринки - Романа Шухевича, Свята Героїв (у травні), роковин смерти Степана Бандери (у жовтні) та Листопадового Зриву, — після Богослужб процесійним порядком зі священиком і прапорами виходять вірні на площу перед церквою, де під великим хрестом правляться Заупокійні Панахиди, а на закінченні складається символічний терновий вінок на березовому хресті. Деколи, перед „вічная пам'ять", хтось виступить з коротким словом і національним гимном закінчується релігійна частина відзначуваних річниць. (У випадку непогоди панахиди правляться у церкві, а символічне покладання тернового вінка на березовий хрест відбувається перед церквою).

Поза церковним відзначуванням згаданих роковин, відбуваються звичайно академії чи апелі громадянства у вечірних годинах у церковній залі.

Відзначуючи цього року 35-річчя з дня геройської смерти головного командира УПА, сл.п. генерала Тараса Чупринки - Романа Шухевича, правилися рівночасно Богослужби в намірені звільнення з московської каторги сина генерала, Юрія Шухевича, в українській католицької церкві Христа Чоловіколюбця і в українській православній церкві св. Івана в неділю, 24-го березня.

Після Богослужб відбувся у церковній залі парохії Христа Чоловіколюбця апель громадянства, на який прибули й вірні православної громади, на чолі з о. митратом Франком Лавриком. Програму апелю започаткував організатор цієї (і подібних) імпрези, мистець сцени Євген Курило, який коротко вказав на конечність „примінювання у народі історичних переживань нації, через зацікавлення ширших кіл громадськости досвідом історії", та „піддержуванням традицій і звичаїв", до яких належить культ героїв. Вказуючи на обов'язок нас, українців у вільному світі, плекати національні і державницькі традиції та шанувати постаті з історії, за привернення волі Україні, про що не сміють вільно й думати наші брати і сестри на батьківщині під московською займанщиною, доповідач згадав про найближчу родину генерала-героя, про дружину Наталію і двоє дітей, а зокрема про сина Юрія, який від 1948 року карається на московській каторзі, тільки за те, що він гордий син героя, командира УПА.

З доповіддю про життєвий шлях Романа Шухевича, про характеристику його дій і подвигів і про його ролю у творенні УПА виступив Василь Іванонько. Знаючи Р. Шухевича особисто (він працював деякий час перед Другою світовою війною у його реклямовій фірмі), доповідач окреслив Шухевича як людину хрустального характеру і товариської вдачі. З щирим зацікавленням вислухали присутні цю доповідь.

Закінчуючи програму апелю, Євген Курило переповів це кілька епізодів з життя і дій генерала-героя, які чув від воїнів-революціонерів, що були деякий час в командному колі Чупринки, а тоді з'ясував, що у програмі відзначення 35-річчя геройської смерти Командира УПА, сл.п. Т. Чупринки, заплановано акцію за звільнення з московськоїкаторги його сина Юрія Шухевича. Рішено вислати петиції в тій справі до президента Роналда Реґена, до обох сенаторів нюйоркського стейту, до місцевого конґресмена, та до генерального секретаря ОН, з підписами парохів, обох українських церков, голови відділу УККА, голови відділу Союзу Українок, голови відділу ООЧСУ та сотнями підписів місцевих українців і наших американських приятелів. Є. Курило пригадав про таку ж акцію, проведену на нашому терені перед двома роками у висліді якої переслано на згадані адреси петиції із 417 підписами, а кожна відповідь на них була позитивна і обіцююча, зокрема з канцелярії президента Р. Реґена, сенатора Д'Амато і Монінґема. „У нашій праці для України ми не сміємо зупинятися ні на хвилину, - сказав Є. Курило - і мусимо завжди пам'ятати про звернення ген. Т. Чупринка до нас, „тих, що залишилися на чужині...", щоб ми „...усі наші сили, ...знання, ...труд, ...віддали на службу Краєві...", бо це для нас „...наказ, який передає вам український народ, що бореться і перемагає!".

Безпосередньо після апелю парох української католицької церкви о. Маріян Струць разом із парохом української православної церкви о. Ф. Лавриком відправили у церкві Христа Чоловіколюбця Соборну Панахиду за спокій душі сл.п. ген. Тараса Чупринки. Співав церковний хор під керівництвом Василя Василова, посилений співаками із православної парохії. Із-за негоди, панахиди не можна було служити під хрестом, тому, закінчивши її у церкві, обидва священики вийшли за прапороносцями з американським, українським і ООЧСУ прапорами на площу, де покладено терновий вінок на березовому хресті. Національним гимном закінчено „Неділю в пошану Шухевичів".

З подякою і признанням треба відмітити, що в церковних бюлетенях обох парохій були подані обширні інформації про ген. Тараса Чупринку і його геройську смерть і про акцію підписування петицій, за що належить окрема подяка оо. парохам, які ще й на проповідях про це згадували.

Є.Я.К.

Українці виступили перед королевою Великобританії

У середу 20-го березня ц. р. у найбільшій концертовій залі Великобританії, „Роял Алберт Гол" у Лондоні, відбувся величавий концерт для відзначення Міжнародного Року Молоді. Організатором цієї імпрези була відома англійська інституція під назвою „Національний Дім Молоді", патроном якого є королева Великобританії Єлисавета II, а президентом — княгиня Глостеру.

У присутності королеви, визначних особистостей та понад 6,000 осіб, відбулася ця кавалькада з участю сотень виконавців, у тому й великої кількости студіюючої молоді, яка, між іншим, виступила у імпозантному фіналі, створивши свого роду веселку кольорів своїми вбраннями, які відображували живий велетенський британський національний прапор.

Виконавців було дуже багато, але на спеціяльну увагу заслужили собі такі учасники програми: Український народний танцювальний ансамбль Степана Чупляка, Валійський чоловічий хор з Ебв Вале, жидівський мішаний хор „Земель" з Лондону, велика військова оркестра 1-го Батальйону Вестершійр і Форестерс, яка, до речі, від початку концерту своїм масстатичним звуком надавала цій імпрезі певного розмаху та потуги. Крім великих ансамблів та груп, які брали участь у цьому міжнародному вечорі, цілий ряд індивідуальних особистостей з мистецького світу також вклали свою контрибуцію у це відзначення. Треба згадати хоч деяких, як, наприклад, відому телевізійну презентаторку Естер Ранцен, Ед Стюарта, Валєрі Сінглстон, співачку Айріс Вільямс, поетесу Пам Ейрс.

Вечір почався точно о год. 7:30 входом королеви, яку багатотисячна елегантна авдиторія вставши з місць привітала грімкими оплесками, а згадана оркестра заграла анлійський гимн „Боже, спаси королеву". Не буду запинятися над окремими точками, але згадаю, що велика військова оркестра вбрана в імпозантні одяги, наповнила своїми мелодіями колосальну залю, чим спричинилася значно до успіху вечора. Відомий жидівський хор „Земель" дуже добре виконав пісню „Шомер Ізраїль", заспів сольо кантора, а потім загальновідому пісню „Гава наґіля" у цікавій і модерній музичній обробці.

Валійські хори відомі своїм гарним, ніжним і гармонійним співом. Так було і з хором з Ебв Вале. Їхній спів нагадував українські чоловічі хори своєю динамікою, гармонією та способом відчуття пісні. Ірляндці були зарепрезентовані інструментально-вокальним квінтетом, який дуже вміло виконав в'язанку відомих ірляндських мелодій. У цілковитому контрасті до згаданих виконавців була група танцюристів із Гонк Конгу, вбраних як леви, які показали динамічний танець-боротьбу під акомпаньямент спеціяльних барабанів. Групи індійців, сіхів і мусулманів були повбирані у гарні барвисті й традиційні одяги з різних частин цього великого континенту. Вони представили нам у балетній формі під звуки сітар та спеціяльних барабанів „Індійське весілля" До речі, від початку на даної імпрези і через цілий її перебіг у залі панувала гарна і відпружуюча атмосфера, так що усіх виконавців, менш чи більш, нагороджувано теплими оплесками.

Відомий в Европі за останні чотири роки Український народний танцювальний ансамбль і оркестра Степана Чупляка виступили перед королевою і авдиторією з цілого світу, протанцювавши „Гопака". 20 пар танцюристів і 18-членна оркестра у барвистих строях заповнили велику площу посередині залі. Не буде найменшого перебільшення, коли скажу, що ансамбль С. Чупляка зібрав найгрімкіші оплески вечора. Правильний ритм, цікава хореографія, знамениті сольові і групові виконання, добрий пульсуючий музичний акомпаньямент, прецизність цілости виконання були отими факторами, які торкалися рамок професіоналізму. Цим представлено українців у якнайкращому світлі перед дійсно важливою міжнародною авдиторією. Треба погратулювати керівникові ансамблю Степанові Чуплякові за великий вклад праці у цей ансамбль, який за неціл 5 років існування добився таких поважних успіхів у Англії та Европі.

Остільки мені відомо, це перший раз від часу масового поселення українців у Англії, тобто від половини сорокових років, що королева була присутня на імпрезі з участю українців.

Слід додати, що С. Чупляк з його ансамблем та оркестра під керівництвом С. Семанич часто виступають у великих театрах Великобританії, а також на міжнародних фестивалях тощо, чим роблять вельми позитивну праця для прослави українського танцювального мистецтва у Европі. Треба згадати, що цей вельми успішний ансамбль вибирається у перше мистецьке турне по Канаді й ЗСА у жовтні-листопаді 1986 року.

Володимир Луців

ЗГІДНО З ДАНИМИ ОПИТУ, проведеного тижневиком „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт", найбільш впливовим політичним лідером в ЗСА є президент Роналд Реґен. В традиційному опитуванні, що його журнал проводив 12-ий раз, Р. Реґен дістав 31,9 відсотка голосів. На друге місце учасники опитування поставили голову Федеральної ради валютних резерв Пола Вокера, 11,3 відсотка. Третє місце зайняв спікер Палати Репрезентантів Томас О'Нілл, 5,9 відсотка. Серед чужоземних лідерів учасники опиту поставили на перше місце прем'єр-міністра Великобританії Марґарет Тачер, 72,4 відсотка, на друге — генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, 6,1, і на третє — Папу Івана Павла II, 4,4 відсотка.

З великим смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що по довшій недузі відійшов у Вічність наш Найдорожчий СИН, БРАТ, ШВАҐЕР, БРАТАНОК І ВУЙКО

бл. п. д-р мед.

ІГОР ЛЮБОМИР ПЕТРИГА

ветеран американської армії, народжений 1944 р. у Львові.

ПАНАХИДА в четвер, 16-го травня 1985 р., в год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Hempstead Funeral Home - Senko, 89 Peninsula Blvd, Hempstead, N.Y.

ПОХОРОН в п'ятницю, 17-го травня 1985 р. з того ж похоронного заведення, о год. 9-ій ранку до церкви св. Володимира у Гемпстеді, а опісля на цвинтар Holy Rood у Вестбері, Ню Йорк.

У глибокому горю:

батько — МИХАЙЛО
мати — КАТЕРИНА
брат — ЯРОСЛАВ, адвокат
сестра — ІРИНА з мужем ДМИТРОМ та дітьми ХРИСТЕЮ І МИХАСЕМ
тета — МАРІЯ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і в Україні

Замість квітів на могилу Покійного, просимо складати пожертви на викінчення церкви в Люрді.

Вечір Українського Музею в Гартфорді

Дня 28-го квітня ц.р., в Гартфорді, Конн., відбувся вечір Українського Музею, який був зорганізований місцевими відділами СУА — 93-ім і 106-им. В гарно прибраній залі Українського Народного Дому в приємному товариському оточенні розпочалась програма вечора, якою провадила референтка музею Аня Любинська.

Прелеґентка мґр Любов Волинець коротко і змістовно поінформувала присутніх про цілі і завдання музею, підкресливши великий вклад праці членкинями Союзу Українок. Український Музей було створено в 1976 році Союзом Українок, але він переданий українській спільноті для збереження нашої культури. Музей є одним із найкращих етнічних музеїв у Ню Йорку, він є в каталозі туристів міста Ню Йорку, його відвідують чужинці, групи студентів, шкільна молодь. При музеї відбуваються курси вишивання, різьбарства, роблення українських прикрас на ялинку, писання писанок, а також різні виставки, як наприклад, фотографії українських поселень, килимів, рушників, фотографії знищених церков і культурних пам'ятників на Україні, історичних та народних строїв, писанок.

Мґр Л. Волинець підкреслила взірцеве і фахове провадження музею. Пекуча проблема музею - конечна потреба більшого приміщення. На цю ціль ми потребуємо фондів і звертаємось до ширшого громадянства жертвувати на музей та ставати його членами. Від кількости членства залежить висота державних субсидій на музей. Висвітленням прозірок мґр Волинець пояснювала музейні експонати та виставки.

Під час недовгої перерви членкині СУА гостили присутніх вином, сиром та сухариками, а дівчатка продавали льотерійні квитки. У програмі вечора виступили відомі танцюристи Нуся Мартинюк та її муж Картер МекАдамс, які виконали два танки: імпровізацію до музики Йогана Баха та власну хореографію до музики „Ой не ходи, Грицю". Секстет союзянок у складі Люби Кінах, Аніти Кузьо, Рені Будас-Фріц, Наді Гафткович, Оксани Оприско та Меланії Кузьми виконали чотири пісні: „Я чую пісню" на сл. Дмитра Залуги, композиція Оксани Кузьми, „Кладочка", „Де тихі верби", „Як тебе не любити", при фортепіяні була Христя Карнавале.

Однією з атракцій вечора була виставка скульптур з дерева покійного Федора Коршенюка, чоловіка нашої членкині Олі Коршенюк. Скульптура жінки зі смолоскипом в руці символізувала Україну та приваблювала увагу глядачів. Колекцію скульптур з дерева Федора Коршенюка його дружина має намір передати до Українського Музею.

Приємний вечір добігав до кінця, коли А. Любинська проголосила нових добродіїв та членів музею, які сьогодні склали свої заяви та пожертви. На вечорі було приєднано двох добродіїв та десять членів музею. Загальний дохід імпрези виносив понад 2,000 дол.

Голова 93-го відділу СУА Мирослава Солук подякувала присутнім за участь в нашому вечорі, виконавцям програми та жертводавцям. Численні гості ще довго не росходились. Союзянки гостили їх кавою та солодким, а на кінець було проголошено щасливця льотерії. Таких імпрез повинно бути більше в наших громадах, щоб інформувати людей про музей, про наше „око в світ", щоб заохочувати громадян збирати експонати та фінансово підтримувати існування Українського Музею.

Анна Крамар

Пам'яті Антоніни Юрової

У неділю, 24-го березня ц. р. померла членкиня церкви Святого Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж., св. п. Антоніна Юрова. Заснула навіки під час Літургії в своїй рідній православній церкві.

Св. п. А. Юрова понад 50 років була головою сестрицтва Святої Покрови в церкві Святого Вознесіння. Була активна у громаді. Різні прийняття, які влаштовувало сестрицтво в Парафії, не обходились без її працьовитих рук.

В 1977 році під час Храмового свята св. п. Антоніну за її довголітню працю і відданість відзначено пропам'ятною таблицею нашої церкви. Від Митрополита Мстислава в 1984 році в 90-ту річницю народження її одержала Благословенну Грамоту. Її врочисто вшанували величавим бенкетом, як людину, що багато зробила добра для своєї громади і Церкви. Вона була одною із основоположниць Св. Вознесенської громади в 1918 році разом із своїм тепер уже покійним чоловіком Дам'яном.

А ще зовсім недавно А. Юрова разом з старшим парафіянином, теж основоположником цієї парафії 98-літнім Якимом Шишковським 4-го листопада м. р. взяла безпосередню участь у спаленні боргу за церкву, тримаючи в руках папери, охоплені полум'ям. Вона удостоїлась цієї чести на парафіяльному святі, яке відбулося з великою участю людей, Архиєпископа Константина і священнослужителів.

На Панахидах, які були відправлені 26-го і 27-го березня була маса людей. Були близькі і далекі. Всі, хто знав її, як прикладну українську християнку, прийшли віддати їй останню честь і пошану. Похоронні обряди зі словом співчуття виголосили настоятель церкви Св. Вознесіння о. І. Наконечний і настоятель церкви Св. Тройці з Ірвінґтону о. прот. С. Непріль. На Панахиді прощальне слово з висловом співчуття родині Покійної сказав К. Степовий.

Відійшла з цього світу прикладна християнка, церковна достойниця і добра українка в другий незнаний світ в своєму Божому Храмі Святого Вознесіння у присутності великої кількости своїх парафіян і гостей. Відійшла тихо і спокійно, з хрестом на грудях, виконавши до кінця свій християнський обов'язок.

Похоронена св. п. А. Юрова на місцевому цвинтарі „Фермонт" в Нюарку, Н. Дж. Св. п. А. Юрова належала до 219-го Відділу ім. Михайла Грушевського Українського Народного Союзу.

Покійна залишила у великому смутку брата Петра, дочки Ольгу і Стефанію з родинами, невістку Марію Юрову, шістьох унуків і п'ятьох правнуків.

Пам'ять про добрі діла і про щирий вклад А. Юрової в розбудову своєї української православної церкви Святого Вознесіння в Мейплвуді залишаться серед її рідних і парафіян на довгі і довгі роки.

К. Степовий

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР ФОРОШОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 8-го Т-ва „Подільська Січ" в Йонкерсі, Н.Й., помер 7-го березня 1985 року на 40-му році життя. Народився 1945 року в Італії. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку матір Марію і брата Зенона з родиною. Похорон відбувся 11-го березня 1985 року на цвинтарі Мавнт Гови у Гейстінґу над Гадсоном, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Кульчицька, секр.

АНАСТАЗІЯ СВІЖИНСЬКА, член УНС Відд. 358-го Т-ва „Згода" в Клівленді, Огайо, померла 10-го березня 1985 року на 84-му році життя. Нар. 20-го травня 1900 року в Україні. Залишила у смутку синів Михайла і Павла та доньку Ірину Мерду. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!

Мирослава Футей, секр.

МИХАЙЛО МАЦЬКІВ, член УНС Відд. 114-го ім. Св. Володимира в Чикаґо, Ілл., помер 10-го березня 1985 року на 74-му році життя. Нар. 18-го грудня 1910 року в Україні. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, доньок Аннетту Бернс і Ліду Латту та троє внуків. Похорон відбувся 12-го березня 1985 року на цвинатарі Мавнт Олівет в Орорі, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

АННА МИХАЙЛОВСЬКА, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Геммонді, Інд., померла 16-го березня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1923 року в Іллиной. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку мужа Володимира, сина Володимира А., сестру Марію, братів — Фреда і Михайла Миленьких. Похорон відбувся 20-го березня 1985 року на цвинтарі Елмвуд в Геммонді, Інд.

Вічна Її Пам'ять!

Василь Ванжула, секр.

ПЕТРО ФУРТАК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 18-го вересня 1912 року в Гайворонці, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Марію, пасерба Степана з дружиною Донною і дітьми Ларисою і Богданом. Похорон відбувся 21-го березня 1984 року на цвинтарі св. Адальберта в Найлс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Семків, секр.

ЙОСИФ ГОРІШНИЙ, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана в Нюарку, Н.Дж., помер 30-го березня 1985 року на 58-му році життя. Нар. 1926 року в Ню Джерзі. Членом УНС став 1944 року. Залишв у смутку матір Джозефіну, синів Ґлена і Ренді, сестер Катерину Фамулу і Мітрі Вебер, брата Алекса і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Гробу в Іст Орендж, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Демчук, секр.

ТЕТЯНА ЧОРНОГОР, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, померла 6-го лютого 1985 року на 78-му році життя. Нар. 1907 року у Варшаві, Польща. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку доню Олю Бойчук з мужем Григорієм. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Трой, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!

Володимир Стригун, секр.

ІВАН МИХАЙЛО КОБИЛЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 248-го ім. Богдана Хмельницького в Котесвіллі, Па., помер 27-го лютого 1985 року на 59-му році життя. Нар. 10-го лютого 1926 року в Клеймонт, Дел. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку сестру Ольгу Лабак. Похорон відбувся 1-го березня 1985 року на українському православному цвинтарі в Котесвіллі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН СИНИЦЯ, член УНС Відд. 460-го ім. Т. Шевченка в Лондоні, Онт., помер 1-го березня 1985 року на 66-му році життя. Народився 1919 року в Мостиськах, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Кароліну, дві доньки, двох синів, п'ятеро внуків, четверо правнуків, маму і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 4-го березня 1985 року на цвинтарі св. Петра в Лондоні, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Ковальчук, секр.

АННА ЦЕПІН, член УНС, Відд. 119-го С-ва Пречистої Діви Марії в Кемпбеллі, Огайо, померла 2-го березня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 15-го лютого 1895 року в Польщі. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку синів Івана, Андрія, Стенлі, Степана і Юрія, дочок Амелію Мачінго і Маріон Ґоскі та брата Андрія Бурія. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварії в Янгставні, Огайо.

Вічна Її Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МЕЛЬНИК, член УНС Відд. 102-го ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, померла 23-го березня 1985 року на 77-му році життя. Нар. 1908 року в Ляховичах Зарічних, Західня Україна. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку дочок Софію і Олену; зятів Тараса і Келбі, двоюрідного брата о. Юліяна Габрусевича, ближчу і дальшу родину в Україні і на поселеннях. Похорон відбувся 26-го березня 1985 року на цвинатрі свв. апостолів Петра і Павла в Клівленді.

Вічна Її Пам'ять!

Н. Бобечко, секр.

ПРОПУЩЕНО ГОЛОВУ І ЧЛЕНА УПРАВИ

Автор допису п.з. „Боронім добре ім'я українців" ІКА („Свобода", ч. 90, з вівтірка, 14-го травня ц.р.) прохає додати пропущені автором інформації: голова Управи — Наталка Завадович, відома діячка СУА і Пласту. Серед членів Управи пропущено Діяну Григорчук. — Ред.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го ТРАВНЯ 1985 р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334-ий Відд., о год. 12:30 по пол. в домі фін. секретаря при 3324 Торрінґтон вул. в Пармі, Огайо. Просимо членів прибути і вирівняти залеглі вкладки. — Управа.